

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 111/17
Luksemburg, 25 października 2017 r.

Wyrok w sprawie C-201/16
Majid Shiri / Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może powoływać się przed sądem na upływ terminu przewidzianego na jej przekazanie z powrotem do innego państwa członkowskiego

Upływ sześciomiesięcznego terminu, którym zgodnie z rozporządzeniem Dublin III dysponuje państwo członkowskie do celów przekazania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do państwa członkowskiego, które wyraziło zgodę na jej wtórne przejęcie ma ten skutek, że ono samo staje się odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony, a osoba ubiegająca się o nią może się na to powołać

Majid Shiri, obywatel Iranu, kwestionuje przed sądami austriackimi odmowę udzielenia mu ochrony międzynarodowej w Austrii i przekazanie go z powrotem do Bułgarii. Bułgaria, przez którą wjechał do Unii Europejskiej i na której terytorium również złożył taki wniosek, zgodziła się wcześniej na jego wtórne przejęcie. M. Shiri podnosi, że na podstawie rozporządzenia Dublin III¹ Austria stała się odpowiedzialna za rozpatrzenie jego wniosku, ponieważ jego przekazanie do Bułgarii nie nastąpiło w terminie sześciu miesięcy² licząc od dnia wyrażenia przez organy bułgarskie zgody na jego wtórne przejęcie.

Verwaltungsgerichtshof (trybunał administracyjny, Austria) zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy zgodnie z rozporządzeniem Dublin III upływ wspomnianego sześciomiesięcznego terminu sam w sobie jest wystarczający, by spowodować takie przeniesienie odpowiedzialności między państwami członkowskimi. Jeżeli tak jest, zmierza on również do ustalenia, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może powoływać się przed sądem na takie przeniesienie odpowiedzialności.

W dzisiejszym wyroku Trybunał orzekł, że jeżeli przekazanie nie zostało przeprowadzone w sześciomiesięcznym terminie, odpowiedzialność zostaje z mocy prawa przeniesiona na państwo członkowskie wnioskujące o przejęcie (w omawianej sprawie – na Austrię) i odmowa (wtórnego) przejęcia danej osoby przez odpowiedzialne państwo członkowskie (w omawianej sprawie – przez Bułgarię) nie jest konieczna.

Takie rozwiązanie nie tylko wynika z samego brzmienia rozporządzenia Dublin III, lecz jest ono również spójne z celem polegającym na szybkim rozpatrywaniu wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej. Takie rozwiązanie zapewnia bowiem – w razie opóźnienia w ramach procedury (wtórnego) przejęcia – że rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej nastąpi w państwie członkowskim, w którym osoba ubiegająca się o udzielenie ochrony międzynarodowej przebywa, aby nie odraczać dłużej tego rozpatrzenia.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

² Zgodnie z rozporządzeniem „Dublin III” przekazanie powinno zostać przeprowadzone najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od wyrażenia przez inne państwo członkowskie zgody na (wtórne) przejęcie zainteresowanej osoby lub od ostatecznej decyzji w sprawie odwołania się lub ponownego rozpoznania, w przypadku gdy mają one skutek zawieszający.

Ponadto Trybunał orzekł, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może powoływać się na upływ sześciomiesięcznego terminu. Ma to miejsce niezależnie od tego, czy termin ten upłynął przed wydaniem decyzji o przekazaniu, czy po jej wydaniu. Państwa członkowskie mają w tej kwestii obowiązek ustanowienia skutecznego i szybkiego środka zaskarżenia.

W tym kontekście Trybunał uściślił, że jeżeli sześciomiesięczny termin upłynął po dniu wydania decyzji o przekazaniu, właściwe organy wnioskującego państwa członkowskiego (w omawianej sprawie Austrii) nie mogą zrealizować przekazania zainteresowanej osoby do innego państwa członkowskiego. Przeciwnie, są one z urzędu zobowiązane do podjęcia wszelkich środków koniecznych do przyjęcia odpowiedzialności pierwszego państwa członkowskiego i rozpoczęcia bez zwłoki badania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez zainteresowaną osobę.

Trybunał stwierdził również, że przewidziane w uregulowaniu austriackim prawo do powoływania się na okoliczności zaistniałe po wydaniu decyzji o przekazaniu, w ramach odwołania od tej decyzji, stanowi skuteczny i szybki środek zaskarżenia pozwalający na powołanie się na upływ terminu przekazania.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106